

5 adolescents expliquen l'experiència més aterridora que han viscut mai

[inici centrare report] Alguna vegada has viscut una experiència paranormal que t'ha quedat gravada a la ment? Aquest és el cas d'aquests adolescents:

```
[playbuzz](function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(d.getElementById(id))return;js=d.createElement(s);js.id=id;js.src='https://experience.ex.co/sdk.js';fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,'script','experience-ex-sdk'));
```

[/playbuzz]

Has viscut alguna experiència similar? Explica'ns-la!

S'està carregant…

Versió sense playbuzz

Noia, 15 anys

Va morir l'àvia d'una amiga meva, vaig anar al tanatori a veure-la i una senyora em va preguntar que si a mi també em parlava la difunta. No li vaig respondre, però em vaig quedar flipant, moment després la van fer fora de la sala perquè deien que s'havia colat. A la mateixa nit, se'm va aparèixer a la difunta a la finestra de la meua habitació i em va dir que es volia acomiadar de la seva gent. Em vaig cagar molt, i des d'aquell dia, dorm-ho amb la finestra i la persiana tancada.

Noi, 13 anys

Estava tornant de la meua escola de música; era de nit i anava per un carrer més aviat fosc on no hi havia ningú més. Jo anava caminant i de sobte a la meua dreta vaig veure un petit carrer sense sortida, en el qual vaig veure el que crec que era un home d'esquenes assegut, pels moviments que feia crec que s'estava masturbant i vaig sortir d'allà el més ràpid possible. La situació em va estranyar molt, ja que és un barri molt tranquil i mai mai mai m'havia trobat res de similar. Bé doncs la setmana següent vaig tornar a passar per allà, i no vaig tornar a veure a aquell estrany carrer sense sortida. Encara hi passo, però, ja no hi és.

Noia, 13 anys

Des que era petita ma mare sempre havia dit que escoltava un piano al mas que teníem. I ningú més l'escoltava. Un dia, jo vaig sentir el piano i vaig suposar que seria el meu cosí o la meua germana, així que li vaig dir a ma mare de pujar-lo a veure. Vam pujar les escales on estava el piano i no hi havia ningú. Vam preguntar si hi havia algú i no va haver-hi resposta. En baixar les escales vam tornar a sentir el piano. Ho vam deixar estar i des d'aquell cop ni ningú de la família l'ha tornat a escoltar.

Noi, 17 anys

Jo visc en un barri molt tranquil d'un poble també molt tranquil i petit. Total, que quan feia 1r d'ESO, durant els caps de setmana, m'agradava anar a dormir bastant tard. Un dia m'estava a punt de posar al llit a les 2.00h i de cop escolto un soroll estrany que ve de fora. No li vaig donar importància, ja que podien ser moltes coses. Un altre dia que tenia la finestra oberta vaig tornar a sentir el mateix soroll, però ara millor (també eren les 2am). Em vaig començar a preguntar que podia ser i tot i que podien ser moltes coses, cap tenia sentit en el context del meu poble a

aquella hora. Em vaig començar a obsessionar, vaig gravar el soroll, quan venien amics a casa els hi ensenyava i ningú trobava resposta. A dia d'avui durant el curs lectiu me n'oblido, però quan tornen vacances i torno a dormir tard és impossible no escoltar-lo i se'm posa la pell de gallina a saco. Encara no sé què és. Algun dia anirem a buscar la font amb els meus amics.

Noi, 17 anys

La meva família sempre ha sigut molt espiritual i sempre m'han inculcat que amb el que no es veu no es juga, però jo un dia vaig decidir no fer-los cas i fer amarres amb la meva cosina. Estàvem a la meva casa de la Costa Brava, que es troba molt a prop del cementiri del poble. Tot ja va començar malament quan vam agafar la recepta del amarre i ens feia dir coses en llatí i encendre una espelma. La flama es va corbar però no del vent, sinó que apuntava fermament a la meva cosina sense tremolar. Vam començar a sentir sorolls i llavors des de l'altra banda de la tanca vam veure una ombra que caminava. Vam arrencar a córrer, però no vam apagar l'espelma, que es va consumir tota. Quan ens vam despertar el dia següent, la cera de l'espelma estava tota a terra fent una forma de quadrat massa perfecte. Durant uns mesos no vaig poder dormir, ja que en els meus somnis em visitava la mateixa ombra que havia vist.

[ficentrareport]